

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 21.10.2016
Sayı: 827

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülkemizde sendikalaşma ile ilgili önemli daralma yaratılarak toplu iş sözleşmesi ve grev haklarında ciddi gerilemeler oluşmuştur. Uluslararası Çalışma Örgütü(ILO)normlarına uygun haklar yerine, çelişen uygulamalara yönelinmiştir. Demokrasilerin tam uygulanabilmesinde sendikaların varlığı ve örgütlü olabilmesi önemlidir. Ülkemizde sendikalı işçi sayısı da önemli ölçüde düşmüştür. Sendikaların sorunları, örgütlenme önündeki engelleri, tüm tarafların da katılımı ile yeni bir Sendikalar Kanunu ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nu da yenilemeyi getirecek bir meclis araştırması açılmasını Anayasanın 98 , İçtüzüğü'nün 104 ve 105' inci maddeleri uyarınca arz ederim. Saygılarımla. 04.10.2016

İrfan BAKIR
UŞAK M.İ.

Erhan Aydın
Bursa M.
F. Aydın

Ömer Fethi GÜRER
Niğde Milletvekili

Karın Arslan

Tahsin ZENGİN
Kocaeli
Bursa

Turhan KAYA
Kırklareli
Kırklareli

Dursun İsmail
İstanbul
Musa Gazi
İstanbul M.

Muharrem ARBELİ
Gaziantep

Kadim DURMAZ
Tokat M.

ÖZKAN YALIN
UŞAK

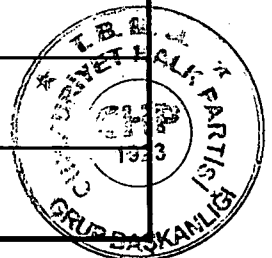
Mahmut OĞUZ
Uşak

Kemal ZEYBEK
Samsun M.

Vedat ÇELİK
1923
GRUP BAŞKANLIĞI

827..... Sayılı Meclis Araştırması Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Ali Seker	İstanbul	
Sezgin TANRIKULU	İstanbul	
Kamil Oğuzay Sinder	İzmir	
İbrahim Özdinç	Adana	
Akın Üstündağ	Muğla	
Onursal ADIGÜZEL	İstanbul	
Nurhayat Altın Kaya	Bursa	
Haydar AKAR	Kocaeli	
Utku Çelikkale	Edirne	
Orhan SARIBAY	Bursa	
SERDAR KAMUKÇÜOĞLU	Mersin	

GEREKÇE

Örgütlü toplumun sorunlarının konuşularak çözüm üretilmesinde önemli bir dayanak noktası da sendikalar. İşçilerin emekçilerin örgütlü gücü sendikalar, emekten gelen güçlerini çalışanların lehine kullanmak için var olmuşlardır. Çalışma yaşamına ilişkin düzenlemelerde ve uygulamalar ile sendikaların örgütlülüğü ve etkinlikleri ne yazık ki 12 Eylül süreci ile başlayan yeni dönem ile adeta yok edilmiş ve kimi sendikalar tabela sendikası durumuna gerilemiştir. Çalışma yaşamına ilişkin düzenlemeler ve uygulamalar da bu sürece uygun tanzim edilmiştir. Çalışanların örgütlenmesi, sendikalarını seçmesi, üye olması ve hak almalarının önünde bir dizi engel yaratılmış ve yasalarla bu süreç desteklenmiştir. Doğal olarak çalışanlar aleyhine bozulan dönemde, ne yazık ki ülkemizde bu alanda sorunların oluşmasından öte (bir yarar sağlamadığı gibi), demokratik bir ülkede olması gereken emekçilerin hakları görmezden gelinmiştir.

TİS kapsamında işçi sayısı 1988 yılında 1.6 milyon dolayında iken 2015 yılında 1.4 milyona gerilemiştir. AKP iktidarı döneminde 2002-2011 yılları arasında Türkiye’de sendikalaşma oranı %43 oranındadır. OECD ülkeleri arasında Türkiye sendikalaşma düzeyi en düşük ülkelerdendir. OECD ülkelerinde sendikalaşma düzeyi % 18 iken ülkemizde % 5 düzeyindedir. Özel sektörde ise bu oran % 3,5 düzeyindedir. Ki bu kuruluşlarda öteden beri sendikalı olan iş yerleri ağırlıklıdır. İşçi sayısında artışa orantılı olarak üye sayısı artması gereken sendikaların ise üye sayısı giderek düşmektedir. 2000 yılında 5.2 milyon olan işçi sayısı 2015 yılında 14.802.222 kişiye ulaşmıştır. Bu verilere rağmen sendikalaşma oranında düşme olması demokrasilerde işçi işveren ilişkilerindeki temsil ve hak alma mücadelesinde işçi aleyhine olumsuzluk yaratmaktadır. Sendikal mücadele nedeni ile işten çıkarılma, üyelik ve yetki ile ilgili düzenlemeler, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın denetimine bırakılan uygulamalar, işkolu düzeyinde örgütlenme önünde engeller, toplu pazarlık hakkındaki kısıtlamalar, yetkili sendikanın saptanması, yetki sorununda yaşanan sıkıntılar, iş kollarında birleştirme ile yükseltilen gizli baraj uygulaması, bu yolla iş kolu baraj sorunu, iş güvencesindeki işçi aleyhine uygulamalar başlı başına sorunlardır. Kamu Görevlileri Sendikalar ve Toplu Sözleşme Kanunu da özgür toplu pazarlık hakkını dahi sınırlandıran örneklerle yenilenmiştir. Bazı kamu görevlilerinin sendikalaşmasının engellenmesinin yanında en fazla üyeye sahip sendika başkanını yetkilendirme Hükümetlere bağımlı sendikacılığın kapısını aralamıştır. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) normlarında bir düzenleme ülkemiz için gerekli ve ihtiyaçtır. Rant yaratma ve yandaş sermayeyi büyütme amaçlı engellemeler, hak ve özgürlükleri kısıtlama, çalışanları sindirmeyi ve siyasi denetim altında tutmayı da amaçlar. Ancak 15 Temmuz darbe girişimi de göstermiştir ki, siyasi iktidarın yandaş gibi duran sermaye süreci içinde siyasi iktidar için bir karşı güç hareketine dönüşebilmektedir. Bu tür varlıkların da önünde en önemli güç örgütlü, sendikalı, demokratik emek gücünün varlığıdır. Kendi hesap ve çıkarlarına göre varlıklanan şirketlerin çalışanlarını susturduğu ve sendikalarını ve haklarını yok saydığı yerde sorunların oluşumu başlamaktadır.

Çağdaş ve modern bir topluma ermenin, erişmenin yolu örgütlü toplumdur. Örgütlü ve sivil toplum demokrasilerin olmazsa olmazıdır. Çoğulculuk, müzakere, uzlaş, diyalog temelleri bu yolla atılmaktadır. Hiç şüphesiz özgür ve denetim altında olmayan sendikalar bu bağlamda büyük önem taşımaktadır. Sendikalaşma önünde engellerin kaldırılması, ülkemizde ILO normlarında sendikalaşmanın önünün açılması, bu bağlamda yasal düzenlemeler dahil yeni bir sürecin başlatılması için meclis araştırması yapılmalıdır. Yeni süreçte uluslararası çalışma uygulamalarının ülkemize taşınacağı yasal uygulamalara geçilmelidir. Bu bağlamda, ülkemize, çalışanımıza ve çalışma barışının taraflarına da yakışacak yeni bir Sendikalar Kanunu ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu’nun da yolunu açacak bir Meclis araştırması açılmasını talep ediyorum.

